

मातापुर उंच परवत । अंबे अवघड घाट ।
अरण्य महाडोंगर । वृक्ष लागले दाट ।
कठीण मार्ग हा दिसतो । पुढे न कळे वाट ।
मूळपिठ द्रिष्टी म्या देखीले .....॥ धृ ॥

माझे हरतील कष्ट । अंबा तु माझी अंबीके ।
जगदंबिके । मोहनमाया रेणुके भक्तासी मुक्ति तू
देसी वो । अंबाबाई ओ । मूळपिठ नायके ।
अंबा तु माझी अंबिके । जगदंबिके .....॥ १ ॥

मार्गीमीही चालता । शिणलो । थोर कष्टलो भारी ।
सुखदुःख सांगीन तुजपाशी । अंबा माझी कैवारी ।
तूच तारक आम्हासी । भवसागर हो तारी ।
कीतीक निर्वाण पाहासी । कष्ट दोष निवारी ।
अंबा तु माझी अंबिके । जगदंबिके .....॥ २ ॥

महादिन स्वप्न सांगती । ऐका कानडे बाई ।
निळया घोडयावर स्वारी हो । पहीली येती येमाई ।
आणिक सांगाते दोघे ही । मल्लो भैरव बाई ।
मिळोनी चउसष्ट योगीनी । उदो बोले तुकाई ।
अंबा तु माझी अंबिके । जगदंबिके .....॥ ३ ॥

अंबा ओ माझी बैसली । उंच परवत घाट ।
पाहती नगर नारी ओ । लक्ष लावोनी दृष्टी ।
करीती चरणसेवा ओ । कर जोडोनी मुष्टी ।
अंबा तु माझी अंबिके । जगदंबिके .....॥ ४ ॥

पिवळा पाटाऊ नेसली । पिवळी चोळी ओ ल्याली ।
नाना परी पुष्पे गुंफोनी । कंठी शोभे एकावळी ।
भगवत भक्ता म्या देखीला । माझी चिंता हरली ।
अंबा तु माझी अंबिके । जगदंबिके .....॥ ५ ॥

काय वर्णु तुझी स्तुती हो । अंबे आकळ लीला ।
सीनवा भाग हरला । अंबा देखली डोळा ।
लावण्य रुप सुंदर । अंबा सत्रावी कळा ।
सराफ बाळाची स्वामीनी । मूळपिठ वेल्हाळा ।
अंबा तु माझी अंबिके । जगदंबिके .....॥ ६ ॥